ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΙΜΟΝΕΤΟΣ

Η πορεία της ανθρώπινης ψυχής μετά το Φυσικό Θάνατο

Σύμφωνα με τις διδασκαλίες των μέγιστων πνευματικών Διδασκάλων

Χαλκηδόνος 3 - Αμπελόκηποι
6932 233989
Υπεύθυνος: Γαβριήλ Σιμονέτος
gaby.simonetos@gmail.com
Νοέμβριος 2015.

Σημείωση

Σε αυτό το φυλλάδιο περιγράφεται η πορεία που ακολουθεί η ψυχή μετά το φυσικό θάνατο του ανθρώπου, σύμφωνα με τις διδασκαλίες όλων των μεγάλων πνευματικών δασκάλων. Η πορεία αυτή είναι καθορισμένη, αφορά όμως μόνο τα δισεκατομμύρια των ψυχών που <u>δεν</u> έχουν ακόμα φθάσει στο σημείο να βρεθούν μέσα στην προστατευτική αγκαλιά του Θεανθρώπου της εποχής τους. Αυτές οι ευλογημένες ψυχές <u>ακολουθούν μία τελείως διαφορετική πορεία</u> που δεν περιγράφεται στο πιο κάτω κείμενο. Το τι εννοούμε με την έννοια “Θεάνθρωπος” ξεφεύγει από τα πλαίσια της παρούσας ανάλυσης αλλά ο πνευματικός αναζητητής αν ψάξει, σύντομα μπορεί να βρει την απάντηση.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πίσω από τις πέντε μας αισθήσεις, πίσω από το πέπλο της Ίσιδας κατά την αρχαιο-ελληνική παράδοση είναι κρυμμένη μια μεγάλη αλήθεια την οποία οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας αποκαλύπτουν όταν μας λένε πως: «Ότι αντιλαμβανόμαστε με τις πέντε αισθήσεις μας, δεν είναι παρά μόνο μια αντανάκλαση, της αντανάκλασης, μιας κάποιας πραγματικότητας, που και αυτή κάποτε θα αποδειχθεί ότι είναι σχετική, περιορισμένη και εφήμερη. Η ανθρώπινη ζωή είναι μια σπίθα από τον τροχό του σιδηρουργού που δε διαρκεί ούτε μια στιγμή. Φαίνεται πως είναι φως αλλά στην πραγματικότητα είναι ένα διάπυρο μεταλλικό ίχνος που του έδωσε για μια στιγμή φως, ο τροχός του Θείου Πατέρα».

Για τον ίδιο ακριβώς λόγο και αυτά που πιο κάτω αναφέρονται σε αυτό το φυλλάδιο, όπως και αυτά που γράφουν οι εγκυκλοπαίδειες και τα λεξικά, τα πανεπιστημιακά συγγράμματα και τα γραπτά των σοφών και των λογίων, αυτά που διδάσκονται στα σχολεία και τα πανεπιστήμια, αυτά που είναι γραμμένα στα ιερά κείμενα και στις Γραφές κι ακόμα και οι διδασκαλίες των σοφών και των αγίων, δεν είναι παρά αντανακλάσεις αντανακλάσεων, μιας στιγμιαίας πραγματικότητας. Είναι πομφόλυγες και φληναφήματα. Είναι παραμύθια για μικρά παιδιά.

Παρόλα αυτά, μπορεί οι πληροφορίες που έχουμε από τους Πνευματικούς Διδασκάλους για τις περιοχές του μη επιστητού να είναι αντανακλάσεις από πραγματικότητες, δεν παύουν όμως αυτές να είναι χρήσιμες και απαραίτητες για να μπορέσουμε να σχηματίσουμε μια κάποια αντίληψη για αυτά που υπάρχουν στο

υπερπέραν, ώστε κατά κάποιο τρόπο να ικανοποιηθεί η περιέργεια του νου μας, γεγονός απαραίτητο όχι μόνο για να ζήσουμε τη συνέχεια τη γήινής μας ζωής, αλλά και για να μας δημιουργηθεί το ενδιαφέρον και στη συνέχεια η ανάγκη να ψάξουμε να βρούμε το Μονοπάτι που οδηγεί στη Θεία Αγκαλιά του Πατέρα, γεγονός που είναι και ο σκοπός της ανθρώπινης ύπαρξης και ο στόχος που πρέπει ως άνθρωποι να επιδιώξουμε. Είναι ο προορισμός του ανθρώπου – η Θέωση!

Αναφέρεται στην αρχαιοελληνική παράδοση ότι πρόγονοι των ανθρώπων ήταν οι Τιτάνες που σύμφωνα με το μύθο του Διονύσου όταν τον σκότωσαν για να μη αποκαλυφθεί το αποτρόπαιο έγκλημά τους διαμέλισαν το άψυχο σώμα του και το έφαγαν. Οι Ορφικοί θεωρούσαν ότι αυτό το έγκλημα επέφερε στις ψυχές των ανθρώπων όλα τα δεινά και ήταν η αιτία για τις συνεχείς μετεμψυχώσεις και ακόμα ότι μόνο με τον εξαγνισμό ο άνθρωπος μπορεί να απαλλαχθεί από αυτή την κατάρα. Για τους αρχαιοέλληνες αυτό ο έγκλημα, είναι το προπατορικό αμάρτημα που αναφέρεται στην Εβραϊκή παράδοση.

Σύμφωνα με την Ορφική φιλοσοφία που ήταν η απαρχή της Ελληνικής μυστικιστικής παράδοσης «Ο πραγματικός άνθρωπος είναι η ψυχή του». Η ψυχή οφείλει να βρίσκεται σε ένα σώμα αν και φυλακή για να σωθεί. *(Η λέξη σώμα προέρχεται από το σώζω)* και γι’ αυτό όταν φθαρεί ένα σώμα πηγαίνει σε ένα άλλο μέχρι να εξιλεωθεί από τα προηγούμενα αμαρτήματα που την βαραίνουν. Οι Ορφικοί λένε πως: «Η ψυχή είναι κάτι διαφορετικό από τα σώματα στα οποία βρίσκεται και ότι απλώς φιλοξενείται σε αυτά ξανά και ξανά». Στην Ολβία του Εύξεινου Πόντου βρέθηκαν οστέινες πλάκες με το Ορφικό σύνθημα «βίος- θάνατος- βίος).

Ο Πυθαγόρας ισχυριζόταν ότι μπορούσε να θυμηθεί προηγούμενες ζωές του και ο Πλάτωνας αναφέρει για τον Σωκράτη στον Φαίδρο ότι έλεγε «Είμαι πεπεισμένος ότι ο άνθρωπος (ψυχή) ζει ξανά και ξανά και ότι οι ζωντανοί προέρχονται από τους νεκρούς. Πυθαγόρειοι και Πλατωνικοί (Τιμαίος- Φαίδων) λένε πως «Άνθρωπος εστί ψυχή σώματος χρωμένη» που σημαίνει ότι ο άνθρωπος είναι μια ψυχή που χρειάζεται ένα σώμα. Ο Πυθαγόρας έλεγε επίσης ότι η ψυχή είναι αθάνατη και μπορεί μετά τον ανθρώπινο θάνατο να φιλοξενείται και σε άλλες μορφές ζωής.

Ο Ηρόδοτος θεωρεί ότι οι Αιγύπτιοι είναι οι πρώτοι που μίλησαν για την αθανασία της ψυχής και για τη μετεμψύχωση και ακόμα ότι η ψυχή περνάει μέσα από όλα τα είδη ζωής και τελικά μπαίνει σε ένα ανθρώπινο σώμα.
Ο Εμπεδοκλής θεωρεί ότι η πατρότητα της μετενσάρκωσης ήρθε από την αρχαία Ινδία με την οποία οι αρχαιοέλληνες είχαν έμμεση επαφή μέσω των εμπορικών δρόμων της Περσίας.

Στα Ομηρικά έπη έχουμε περιγραφές του Άδη όπου οι ψυχές των νεκρών παραμένουν για ένα διάστημα ως σκιές ή φαντάσματα αφού έχουν αποδεσμευθεί από κάποιο υλικό σώμα. Εις δε τα Ελευσίνια Μυστήρια προετοίμαζαν τους πιστούς για μία καλύτερη ζωή στον Άδη ήδη από τον 7ο μ.Χ. αιώνα. Η Πυθαγόρια διδασκαλία φαίνεται να εξαντλείται στην προετοιμασία της ψυχής για τις μεταθανάτιες

ενσαρκώσεις της. Η διδασκαλία του Πλάτωνα είναι βαθύτατα επηρεασμένη απ΄την Πυθαγόρεια κοσμοθεωρία και η περιβόητη Ακαδημία του Πλάτωνα έχει τα ίδια πρότυπα της οργάνωσης των Πυθαγορείων και θεωρεί ότι για να ξαναγυρίσει στη γη μια ευγενής ψυχή απαιτούνται τουλάχιστον 10.000 χρόνια.

Στο γιατί η ψυχή εγκαταλείπει την ευδαιμονία της και έρχεται να δοκιμαστεί στη γη πρώτος δίνει την απάντηση ο Αλεξανδρινός σοφός Πλωτίνος ο ιδρυτής του νεοπλατωνισμού στο έργο του Εννεάδες. Λέει ότι η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με το Θεό, ότι υπάρχει μία ολότητα που ονομάζει "κοσμική ψυχή", την οποία αποτελούν ατομικές ψυχές. Αυτή η κοσμική ψυχή έχει δημιουργική αποστολή, εισάγει παντού την τάξη και την κίνηση και είναι υπεύθυνη για το κάθε τι, από τις κινήσεις των ουρανίων σωμάτων μέχρι τη ζωή και το θάνατο των όντων.

Τέλος, η διαφορά μεταξύ Πλατωνισμού και Αριστοτελισμού είναι ότι ο Πλατωνισμός (μυστικιστική θέση) θεωρεί ότι η ψυχή ενεργεί ανεξάρτητη εντός του σώματος ενώ ο Αριστοτελισμός (και οι Χριστιανικές δοξασίες) ενώνει την ψυχή με το σώμα.

Ο στόχος και ο σκοπός της ανθρώπινης ύπαρξης, σύμφωνα με όλες τις θρησκείες και όλες τις φιλοσοφίες, είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση, που σημαίνει η επανένωση της ψυχής μας με τη Θεία Ουσία.

Οι θείες πραγματικότητες δεν είναι γραμμένες στα βιβλία που βρίσκονται σε βιβλιοθήκες και βιβλιοπωλεία αλλά μόνο στο Βιβλίο του Θεού και με τη Χάρη Του και τη βοήθεια των πνευματικών Διδασκάλων, μπορεί ο καθένας από εμάς χωρίς εξαίρεση, να τις διαβάσει, να τις γνωρίσει και να τις βιώσει από τη στιγμή που αποφασίσει να ακολουθήσει το Πνευματικό Μονοπάτι που οδηγεί πίσω σ' Αυτόν. Πάνω από τη σοφία των ανθρώπων βρίσκεται η Γνώση του Θεού. Πάνω από την ύλη είναι το πνεύμα. Πάνω από το "Μη ον" είναι το "Ον" και σε τελική ανάλυση η μεγαλύτερη αλήθεια που ψέλλισε ποτέ το ανθρώπινο στόμα: «Εν το παν».

Με επίγνωση των πιο πάνω και προκειμένου να κατανοηθεί το θέμα μας, σχετικά με την πορεία της ψυχής μετά τον φυσικό θάνατο του ανθρώπου, θα πρέπει πρώτα να γίνουν μερικές γενικές αναφορές σε ορισμένα θέματα, όπως:

α) Ποιο είναι το υλικό κατασκευής του Υλικού κόσμου και επομένως και του υλικού μας σώματος.
β) Τι είναι ο άνθρωπος και ποιες είναι οι δυνάμεις που τον διατηρούν στη ζωή.
γ) Τι είναι το Αστρικό σώμα και
δ) Τι σημαίνει θάνατος του ανθρώπου.

"Maya" το υλικό κατασκευής του Υλικού κόσμου

Τον τελευταίο αιώνα η επιστήμη απέδειξε ότι η ύλη του Υλικού σύμπαντος δεν είναι τίποτα περισσότερο από συμπυκνωμένη ηλεκτρομαγνητική ενέργεια. Το Υλικό πεδίο που ένα μικρό μέρος του είναι η γη που πατάμε, αποτελείται από ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και από πακέτα αυτής της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας που αποτελούν τη

στερεά ύλη. Η στερεά ύλη αποτελείται από άτομα που συγκροτούν τα στοιχεία της κλίμακας του Mendeleev, όπως είναι Ο2, Η2, Ca, Fe, Cu κλπ. Αυτά τα άτομα, αποτελούνται από άλλα μικρότερα στοιχεία που είναι ηλεκτρικά φορτισμένοι πυρήνες και που γύρω τους περιστρέφονται ηλεκτρικά φορτία, που στο σύνολό τους είναι γνωστά ως ηλεκτρόνια, πρωτόνια, ποζιτρόνια κλπ.

Τα πάντα λοιπόν στον Υλικό κόσμο, η σύγχρονη επιστήμη απέδειξε ότι είναι διάχυτη ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και πακέτα αυτής της ενέργειας είναι που αποτελούν και συνθέτουν τη στερεά ύλη.

Αυτή η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια από τους βιολόγους ονομάζεται βιοενέργεια και από τους μυστικιστές, maya, prana, αιθέρας και akash *(akash στα Σανσκριτικά σημαίνει " Ψευδαίσθηση των αισθήσεων").*

Σύμφωνα με τη "Θεωρία της Υλο-ενέργειας" του Einstein η ύλη μπορεί να διασπαστεί σε ενέργεια και αντίθετα η ενέργεια μπορεί να συμπιεστεί και να δημιουργηθούν πακέτα στερεάς ύλης. Η θεωρία αυτή που αποδείχθηκε και πειραματικά όπως προαναφέρθηκε μας έπεισε ότι στην πραγματικότητα ύλη και ηλεκτρομαγνητική ενέργεια είναι το ίδιο πράγμα σε κάποια διαφορετική έκφραση.

Το ανθρώπινό μας σώμα αποτελείται από ύλη του Υλικού κόσμου. Δηλαδή από πακέτα βιοενέργειας τα οποία δημιουργούν τα στοιχεία της κλίμακας του Mendeleev και ακόμα από ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή βιοενέργεια που περιβάλλει και διαποτίζει το σώμα μας αλλά και όλα τα συστήματα, όλα τα όργανα, όλους τους ιστούς και ακόμα όλα τα τρισεκατομμύρια των κυττάρων που συνθέτουν το υλικό μας σώμα. Είμαστε σαν τα ψάρια που ζούνε μέσα στο νερό και που το σώμα τους αποτελείται κατά 80% από νερό. Έτσι και το ανθρώπινο σώμα μας αποτελείται από στερεά ύλη που περιβάλλεται και διαποτίζεται από βιοενέργεια.

Η βιοενέργεια είναι απαραίτητη για τη ζωή μας καθώς καθορίζει και διατηρεί σε ενέργεια όλες τις λειτουργίες που γίνονται στο ανθρώπινό μας σώμα χωρίς τη θέλησή μας, όπως είναι για παράδειγμα η αναπνοή, η κυκλοφορία, η πέψη, το μεγάλωμα των μαλλιών και των νυχιών κλπ. Αυτό επιτυγχάνεται, γιατί η βιοενέργεια φορτίζει ηλεκτρομαγνητικά τις κυτταρικές μεμβράνες, που η ηλεκτρική τους φόρτιση θεωρείται ότι είναι απόλυτα απαραίτητη για την ανταλλαγή της ύλης των κυττάρων και επομένως απαραίτητη για την ίδια τους τη ζωή και κατ' ακολουθία και τη ζωή ολόκληρου του σώματός μας. (*Βραβείο Nobel στη βιολογία).*

Όταν λέμε ηλεκτροκαρδιογράφημα, ηλεκτροεγκεφαλογράφημα, ηλεκτρομυογράφημα κλπ, εννοούμε τις επί χάρτου καταγραφές της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας ή βιοενέργειας που είναι υπεύθυνες για τη λειτουργία των αντιστοίχων οργάνων. Από τις καταγραφές αυτές βγάζουμε συμπεράσματα για την καλή η πλημμελή λειτουργία των οργάνων του σώματός μας.

Αυτή τη βιοενέργεια σε περίσσεια, επιδιώκουν να πάρουν οι γιόγκι με ορισμένες θέσεις του σώματός τους (ασάνες) και με τη τις λεγόμενες γιογκικές αναπνοές.

Η αθέατη από το ανθρώπινο μάτι βιοενέργεια ή ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή αιθέρας κυκλοφορεί μέσα σε επίσης αθέατους από το ανθρώπινο μάτι βιοενεργειακούς ή αιθερικούς σωλήνες με το Σανσκριτικό όνομα Nantis, που υπολογίζονται

σε 300.000 και οι οποίοι αιθερικοί σωλήνες δημιουργούν και συνθέτουν μέσα στο σώμα μας άπειρα πλέγματα. Στο σημείο που διασταυρώνονται αυτά τα πλέγματα δημιουργούνται τα βιοενεργειακά ή αιθερικά κέντρα που είναι γνωστά και ως "τσάκρας".

Η βιοενέργεια ή αιθέρας που δέχεται κάθε τσάκρα περνάει μέσα από αυτό και διοχετεύεται μέσω των αιθερικών πλεγμάτων στα όργανα που το κάθε συγκεκριμένο τσάκρα εποπτεύει, ώστε να γίνεται δυνατή η βιολογική λειτουργία του κάθε οργάνου. Τα κατώτερα τσάκρα του σώματός μας εποπτεύουν, ελέγχουν και διατηρούν τις γενετικές λειτουργίες, τα αμέσως ανώτερα τις λειτουργίες της πέψης και του ουροποιητικού συστήματος, οι αμέσως πιο πάνω την αναπνοή και την κυκλοφορία του αίματος κλπ.

Μέσα από αυτό το σύστημα των Nantis, η βιοενέργεια ή prana που κυκλοφορεί στο σώμα μας, εισέρχεται κυρίως με την αναπνοή και δευτερευόντως από το δέρμα και τις τροφές. Η βιοενέργεια που εισέρχεται στο σώμα μας, φθάνει όπως προαναφέρθηκε, μέχρι και το τελευταίο κύτταρο του σώματός μας και φορτίζει ηλεκτρομαγνητικά τις κυτταρικές μεμβράνες. Έτσι διατηρείται ο άνθρωπος στη ζωή.

Τι είναι ο άνθρωπος και ποιες δυνάμεις τον κρατάνε στη ζωή

Για τον "άνθρωπο" που το όνομά του λέγεται ότι προέρχεται από το "άνω θρώσκω", γιατί είναι το μόνο δημιούργημα στη φύση που μπορεί να στρέψει την προσοχή του προς τον ουρανό και να δοξάσει το Θεό, οι μεγάλοι Διδάσκαλοι λένε πως :

«Άνθρωπος είναι μια ενσαρκωμένη σε ένα υλικό σώμα, αθάνατη θεία ψυχή, που υπηρετείται από ένα νου που βρίσκεται σε διαρκή και συνεχή εξέλιξη. Και το μεν σώμα του ανθρώπου μεταβάλλεται μέσα στους αιώνες βάσει των νόμων του Δαρβίνου και άλλων σχετικών νόμων, ο δε νους του εξελίσσεται βάσει των αδυσώπητων καρμικών νόμων».

Ο άνθρωπος, μας λένε οι Διδάσκαλοι, αποτελείται από μια αιώνια θεία ***ψυχή***, από ένα ***νου*** που είναι άρρηκτα ενωμένος με την ψυχή και έχει σαν προορισμό του να την ακολουθεί παντού και πάντα και να την υπηρετεί όσο καιρό αυτή βρίσκεται στους τρεις κατώτερους κόσμους της Θεϊκής Δημιουργίας. Ακόμα ο άνθρωπος αποτελείται και από ένα ***υλικό σώμα*** στο οποίο η ψυχή δίνει συνειδητότητα, ζωή και ενέργεια.

Η ψυχή δίνει ζωή και ενέργεια στο υλικό σώμα επιτρέποντας στη βιοενέργεια που μας περιβάλλει να εισέρχεται σε αυτό με την αναπνοή, τις τροφές και από το δέρμα και να ενεργοποιεί και δραστηριοποιεί τις λειτουργίες του. Όταν η ψυχή φύγει από το σώμα την ώρα του θανάτου, παύει να εισέρχεται η βιοενέργεια στο σώμα με αποτέλεσμα να παύουν και οι λειτουργίες του υλικού μας σώματος που στη συνέχεια οδηγείται στη διάλυσή του.

Η ψυχή εκτός από το υλικό μας σώμα, δίνει ζωή και ύπαρξη και στο νου, που μακριά από την ψυχή είναι σαν ένα κομπιούτερ βγαλμένο από την πρίζα.

Από τα πιο πάνω γίνεται φανερό πως η ψυχή και η βιοενέργεια είναι οι δύο παράγοντες, τα δύο ρεύματα, που κρατούν στη ζωή το υλικό μας σώμα. Το ψυχικό και το βιοενεργειακό ρεύμα όπως συνηθίζεται να λέγεται.

Το Αστρικό σώμα

Το Αστρικό σώμα είναι σαν μία "Φόδρα του υλικού μας σώματος" που είναι υφασμένη με επιθυμίες, ιδανικά, προσδοκίες και ελπίδες για απολαύσεις του σώματος και ικανοποίησης του εγώ *(του ahankar)*. Γι'αυτό και το Αστρικό σώμα λέγεται και Σώμα των Επιθυμιών. Μπορούμε να το θεωρήσουμε σαν ένα εξάρτημα του υλικού μας σώματος, σαν ένα κουτί της Πανδώρας, που περιέχει επιθυμίες και που παραμένει άθικτο μετά το φυσικό θάνατο και συνοδεύει στον Αστρικό κόσμο την ψυχή και το νου μέχρι τη νέα τους επανενσάρκωση. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς επιθυμίες. Αυτές τον κρατάνε στη ζωή και ορισμένοι λένε αστειευόμενοι ότι «Μόνο οι πεθαμένοι δεν έχουν επιθυμίες».

Η έννοια της "Φόδρας του Υλικού σώματος" είναι βέβαια μεταφορική και παραβολική, καθώς, για πράγματα που δεν είναι κατασκευασμένα από ύλη *(maya)* και καταστάσεις που δεν υπακούν στους φυσικούς νόμους, δεν μπορούμε να έχουμε πλήρη και λογική αντίληψη για τη φύση τους και για το λόγο αυτό χρησιμοποιούμε μεταφορικά σχήματα, όπως αυτό της φόδρας ενός ενδύματος, που σημαίνει ότι είναι κάτι πάντα μαζί με το ένδυμα αλλά συγχρόνως και κάτι διαφορετικό από αυτό.

Με το θάνατο του φυσικού σώματος, το μεν υλικό σώμα διαλύεται ενώ, Αστρικό σώμα, νους και ψυχή περνάνε μαζί, μόνιμα ή προσωρινά, σε μια άλλη διάσταση.

Θάνατος του ανθρώπου

Όταν ο χρόνος της ζωής που έχει χορηγηθεί σε κάθε άνθρωπο τελειώσει, το ψυχικό ρεύμα ή ψυχή αποσύρεται από το σώμα. Πρώτα αποσύρεται από τα δάχτυλα των ποδιών, ανεβαίνει στα γόνατα, στον αφαλό, στην καρδιά, στο λαιμό, στη γλώσσα και τελικά στα μάτια. Στο σημείο αυτό οι κόρες των ματιών στρίβουν προς τα άνω, στη συνέχεια προς τα κάτω και τελικά το ρεύμα αυτό, η ψυχή δηλαδή, βγαίνει από το σώμα, μέσα από την έδρα της ψυχής που βρίσκεται στη μέση και λίγο πίσω από τα δύο φρύδια. *(Τρίτος Οφθαλμός)*

Η Αργυρή Χορδή, το "νήμα της ζωής" που λέει ο κόσμος και που συνδέει το φυσικό σώμα με την ψυχή, τελικά αποκόπτεται και η διαδικασία του θανάτου έχει ολοκληρωθεί.

Καθώς το ρεύμα της ψυχής αποσύρεται ο άνθρωπος αισθάνεται ένα συναισθηματικό πόνο, σαν κάθε μέλος του σώματός του να σφίγγεται, να εξαρθρώνεται και να σπάει. Είναι μια οδυνηρή εμπειρία, γιατί, επειδή είμαστε προσκολλημένοι στο σώμα μας, τι στιγμή που καταλαβαίνουμε ότι το χάνουμε, αισθανόμαστε ένα ψυχικό πόνο,

όπως όταν καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται να χάσουμε το παιδί μας. Έτσι και στην περίπτωση του σώματός μας, όταν καταλαβαίνουμε ότι η ψυχή αποσύρεται από ένα μέλος του και αυτό νεκρώνεται, αισθανόμαστε όχι μόνο φυσικό αλλά και νοητικό και ψυχολογικό πόνο.

Ο πόνος, η οδύνη και ο φόβος του θανάτου είναι μικρότερος, όσο περισσότερο πνευματικά είναι αναπτυγμένος ο άνθρωπος. Άτομα που στη ζωή τους ασχολήθηκαν με το διαλογισμό και είχαν περάσει από αυτόν, τον "Εν ζωή θάνατο" δεν αισθάνονται τον παραμικρό φόβο και πόνο γιατί γνωρίζουν από προσωπική τους εμπειρία ότι τους περιμένει μια πιο ευχάριστη ζωή. Η διαδικασία του εν ζωή θανάτου, ο διαλογισμός δηλαδή, είναι αυτό που εννοούσε ο Απόστολος Παύλος, όταν έλεγε: «Θνήσκω καθημερινά».

Ιατρικά ο θάνατος ενός ατόμου βεβαιώνεται όταν το ηλεκτροκαρδιογράφημα και το ηλεκτροεγκεφαλογράφημά του, δείχνουν μια ευθεία γραμμή, σημείο η ψυχή έχει φύγει από το σώμα με αποτέλεσμα η καρδιά και ο εγκέφαλός του να μη δέχονται βιοενέργεια και γι' αυτό να παύουν πλέον να λειτουργούν.

Επαναλαμβάνουμε ότι ο θάνατος του σώματος συμβαίνει γιατί η αποχώρηση της ψυχής από το σώμα έχει σαν αποτέλεσμα το σώμα να μην μπορεί πλέον να δέχεται τη βιοενέργεια από το περιβάλλον κι έτσι να σταματάει η λειτουργία των βασικών λειτουργιών και των οργάνων του.

Συχνά λέγεται ότι η ώρα του θανάτου του ανθρώπου είναι προκαθορισμένη. Όμως οι πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε ότι ο άνθρωπος δεν έρχεται για να ζήσει ένα αυστηρά προκαθορισμένο αριθμό χρόνων και ημερών. Στον άνθρωπο δίνεται από το Θεό κατά τη γέννησή του ένα κεφάλαιο ορισμένου αριθμού αναπνοών και ο άνθρωπος μπορεί με την ελεύθερή του βούληση να ζήσει μια ζωή πιο έντονη ή πιο ήρεμη και επομένως να καθορίσει και αυτός την επιμήκυνση ή την συντόμευση της διάρκειας της ζωής του. Σαν ακραίο παράδειγμα, αναφέρεται ότι διαφορετικά αναπνέει ο άνθρωπος όταν μέσα στη δίνη της ζωής με άγχος προσπαθεί να βγάλει χρήματα και διαφορετικά όταν βρίσκεται σε σιωπηλή προσευχή. Με την ελεύθερή του βούληση ο άνθρωπος μπορεί να αλλάξει το χρόνο παραμονής του στη γη όπως αυτή του έχει προκαθοριστεί. Οι Πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε πως η αυτοκτονία δεν είναι ποτέ προκαθορισμένη. Είναι αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης ενός υγιούς ή συνήθως ψυχασθενούς ατόμου.

Αμέσως μετά το φυσικό θάνατο, η ψυχή με το νου, με τον οποίο αυτή είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη *(όσο χρόνο βρίσκονται στους τρεις κατώτερους κόσμους)* και το Αστρικό σώμα, αυτή η φόδρα του Υλικού σώματος όπως την χαρακτηρίσαμε, καθώς και ίχνη "υλικής" νοητικής ουσίας, αποχωρίζονται από το νεκρό υλικό σώμα και παραμένουν ένα διάστημα σε μία περιοχή, μεταξύ Υλικού και Αστρικού κόσμου που ονομάζεται Ηλεκτρομαγνητική ή Βιοενεργειακή ή Αιθερική ή Πρανική Περιοχή. Η περιοχή αυτή είναι ταυτόσημη με τον Άδη των αρχαίων Ελλήνων ή βασίλειο του Πλούτωνα στο οποίο παραβολικά κατέβηκε ο Ορφέας για να βρει τη γυναίκα του, την Περσεφόνη και να την φέρει πίσω για να συνεχίσει να ζει στον Υλικό κόσμο.

Στον Όμηρο υπάρχει μια διαφοροποίηση σε "ζώσα ψυχή" που συνδέεται με το υλικό σώμα και σε "νεκροψυχή" που αμέσως μετά το φυσικό θάνατο κατεβαίνει στον Άδη. Ο Οδυσσέας κατέβηκε στον Άδη για να μιλήσει με τους νεκρούς αλλά δεν μπορούσε να έχει σωματική επαφή μαζί τους. Λέει: «Τρεις φορές προσπάθησα να την σφικταγκαλιάσω και τρεις φορές μου ξέφυγε και πέταξε σαν όνειρο, σαν ίσκιος».

Η μετά το θάνατο πορεία της ψυχής του ανθρώπου

Η Περιοχή του Άδη ή Αιθερική περιοχή είναι αυτή που αρχικά φιλοξενεί για ένα διάστημα την ψυχή, το νου και το Αστρικό σώμα. Το ένα της άκρο, το κατώτερο αυτής της περιοχής είναι τα Τάρταρα και το άλλο το ανώτερο, τα Ηλύσια πεδία των Αρχαιοελλήνων.

Όσο καιρό η ψυχή με το νου και το Αστρικό σώμα βρίσκονται σε αυτή την διάσταση, στην οποία η εκκλησία λέει ότι οι ψυχές παραμένουν 40 ημέρες, ενώ οι πνευματικοί Διδάσκαλοι λένε ότι μπορεί να παραμείνουν από λίγες ώρες μέχρι αρκετούς αιώνες, οι ψυχές συγκρατούν ορισμένα ***υλικά στοιχεία*** από το ανθρώπινο σώμα στο οποίο η ψυχή φιλοξενούταν. Τα στοιχεία αυτά είναι οι Nantis, τα βιοενεργειακά πλέγματα και τα τσάκρας. Τα στοιχεία αυτά που στην πραγματικότητα είναι ύλη σε πολύ λεπτή μορφή, η ψυχή τα διατηρεί όσο καιρό παραμένει στη Βιοενεργειακή η Αιθερική περιοχή και αργότερα απορρίπτει και αυτά όπως απέρριψε κάποτε και το υλικό της σώμα. Μετά από αυτή την απόρριψη, η ψυχή, ο νους και το Αστρικό σώμα ανυψώνονται στην Αστρική Περιοχή της Θεϊκής Δημιουργίας.

*Αυτό το σύνολο 1) ψυχής 2) νου 3) Αστρικού σώματος 4) βιοενεργειακών υπολειμμάτων και 5) ελάχιστων στοιχείων του Υλικού νου που παραμένουν για ένα διάστημα στην Αιθερική περιοχή, στην Ευρώπη το ονομάζουμε **"Εκτόπλασμα"**.*

Το φάντασμα, που φαντάζει … σαν άνθρωπος

Πολλές φορές περπατώντας στην παραλία βρίσκουμε ένα αποξεραμένο ψαροκόκαλο από κάποιο ψάρι που πέθανε εκεί κοντά και ξεράθηκε από τον ήλιο. Βλέποντας αυτό το υπόλειμμα του ψαριού, φανταζόμαστε πώς θα ήταν το ψάρι ζωντανό. Τι μέγεθος θα είχε, αν θα ήταν στρογγυλό ή αποπλατισμένο, ή αν θα είχε πολλά μεγάλα ή λίγα χοντρά ή λεπτά κόκαλα.

Άλλοτε πάλι μπορεί να δούμε ένα παλιό σακάκι και βλέποντάς το να σχηματίσουμε μια ιδέα για το άτομο που το φορούσε. Αν ήταν ψηλός ή κοντός, παχύς ή αδύνατος κλπ.

Το ίδιο συμβαίνει και με το εκτόπλασμα ενός ανθρώπου που διατηρεί τα αδρά χαρακτηριστικά του νεκρού σώματος όπως το ξεραμένο ψαροκόκαλο διατηρεί τα χαρακτηριστικά του ψαριού όταν ήταν στη ζωή. Αυτό το εκτόπλασμα το ονομάζουμε "φάντασμα". Η αιθερική φύση του εκτοπλάσματος, είναι ο λόγος που πολλοί αποκαλούν τα φαντάσματα "Αιθερικά". Ακόμα καθώς η ουσία τους είναι ορισμένης

πυκνότητας αιθέρας, maya, ύλης δηλαδή, κάτω από ορισμένες συνθήκες μπορούμε να δούμε ένα φάντασμα με τα υλικά μας μάτια σαν μια ανθρώπινη φιγούρα.

Φάντασμα_*λοιπόν, είναι το εκτόπλασμα του ανθρώπου, που διατηρείται ένα διάστημα μετά το θάνατο του φυσικού σώματος και για όσο χρόνο ψυχή – νους και Αστρικό σώμα βρίσκονται στο Αιθερικό πεδίο ή Άδη των αρχαιοελλήνων. (Άδης ή "χώρα των σκιών" όπως αναφέρεται σε αρχαία Ελληνικά κείμενα).*

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, είναι φυσικό ότι κάποτε, όλοι μας θα υπάρξουμε σαν φαντάσματα και θα είναι δυνατόν κάποιος, κάτω από ορισμένες συνθήκες να μπορεί να διακρίνει αυτή την εκτοπλασματική μας μορφή. Το φάντασμα δεν έχει χαρακτηριστικά προσώπου για να λέμε το φάντασμα του Γιάννη ή του Γιώργου απλώς έχει το σχήμα του σώματός του όπως το ψαροκόκαλο έχει το σχήμα του ψαριού και εμείς με τη φαντασία ή την διαίσθησή μας θεωρούμε ότι είναι το φάντασμα του τάδε ή της τάδε.

Τα φαντάσματα και τα στοιχειακά[1] παραμένουν στον ηλεκτρομαγνητικό χώρο για χρονικό διάστημα που εξαρτάται από τις ανεκπλήρωτες επιθυμίες, τις προσκολλήσεις και συναισθηματικές αντιπαραθέσεις με άλλους, που είχε το άτομο όσο χρόνο βρισκόταν στηνανθρώπινη ζωή. Και λέγοντας προσκολλήσεις εννοούμε προσκολλήσεις σε ανθρώπους, ζώα ή υλικά αντικείμενα *(θησαυρούς – τίτλους τιμής - μεγαλεία).*

Έτσι, με λίγα λόγια, η ψυχή παραμένει στο Αιθερικό Επίπεδο μέχρι το Αστρικό της σώμα και ο νους αποκολληθούν από αυτή τη διάσταση. Αυτό απαιτεί άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο χρόνο.

Το διάστημα παραμονής του εκτοπλάσματος στο Αιθερικό πεδίο, μπορεί να διαρκέσει μήνες, χρόνια ή και αιώνες. Το στοιχειό του Ερρίκου του Ε! λέγεται ότι παρέμεινε στο παλάτι που έζησε και σκότωσε τις γυναίκες του στην Αγγλία, για περισσότερα από 180 χρόνια και πως το έβλεπαν οι κόρες του, η κακιά Μαρία Τυντόρ και η σώφρων Ελισσάβετ, ενώ στο Πουατιέ λένε ότι ακόμα και σήμερα, μετά από 13 αιώνες, περιφέρονται νομάδες στρατιωτών του Μωάμεθ που σκοτώθηκαν από τους Φράγκους με τις σιδερένιες πανοπλίες και ζητούν εκδίκηση που δεν τους άφησαν οι Φράγκοι να καταλάβουν την Ευρώπη και να φθάσουν στην Κωνσταντινούπολη. Μέσα στην απόλυτη ησυχία, το βράδυ, λένε ότι μπορεί κανείς να ακούσει τον ήχο από τις μεταλλικές πανοπλίες, από τις ιαχές των στρατιωτών και από τις οπλές των αλόγων.

Τα φαντάσματα των ανθρώπων *(το εκτόπλασμά τους)* αμέσως μετά το φυσικό θάνατο περιφέρονται για ένα μικρό ή μεγάλο διάστημα στα μέρη που έζησαν, στο σπίτι τους και κοντά στα άτομα που έζησαν και αγάπησαν. Στο μέρος που εργάστηκαν, στα σημεία που έζησαν έντονες συγκινήσεις και δημιούργησαν έντονα συναισθήματα, αγάπης, μίσους, φόβου, μεγαλείου, λαγνείας κλπ.

[1] * *Στοιχειακά είναι τα φαντάσματα που παραμένουν προσκολλημένα στον ίδιο τόπο. Γι'αυτό λέμε, στοιχειωμένο σπίτι, στοιχειωμένος πύργος, στοιχειωμένη γέφυρα κλπ.*

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει άτομα που πρόσφατα έχασαν αγαπητά τους πρόσωπα, να λένε; «Έχω την εντύπωση ότι το παιδί ή ο άνδρας μου δεν έφυγε». «Τον αισθάνομαι δίπλα μου». «Νομίζω ότι ακούω τη φωνή του». Νομίζω ότι τον βλέπω με το πλάι του ματιού μου να περπατάει στο δωμάτιο». «Νομίζω ότι μου μιλάει και κάτι μου λέει». «Νομίζω ότι αισθάνομαι το χέρι του στον ώμο μου». «Νομίζω ότι μυρίζω τη μυρωδιά του ». Αυτή η αίσθηση κάποιας ιδιόμορφης σχέσης που παρατηρείται μεταξύ νεκρών και ζωντανών είναι πραγματική, δεν είναι η φαντασία των συγγενών του ανθρώπου που έφυγε από τη ζωή. Είναι η αίσθηση του εκτοπλάσματος του νεκρού, από τα άτομα που έχουν έντονα συγκεντρωμένη την προσοχή τους σε αυτόν, με αποτέλεσμα και κάτω από ορισμένες συναισθηματικές, κυρίως, συνθήκες “ποικιλοτρόπως” να αισθάνονται την παρουσία του.

Υπενθυμίζουμε ότι τα <u>ορατά στοιχεία</u> του εκτοπλάσματος των νεκρών (Αιθερικό σώμα) έχουν ταυτότητα ουσίας με το υλικό τους σώμα. Το υλικό κατασκευής και των δύο είναι maya, <u>είναι το ίδιο υλικό σε διαφορετική πυκνότητα</u>. Όπως ο πάγος, το νερό και η υγρασία που αποτελούνται από το ίδιο υλικό, είναι το ίδιο υλικό *(νερό)* σε διαφορετική πυκνότητα. Έτσι, κάτω από ορισμένες συνθήκες μπορεί να δει κανείς τη συνήθως αόρατη υγρασία πάνω σε ένα κρύο τζάμι. Έτσι όπως μπορεί η υγρασία να γίνει ορατή ως νερό και το αόρατο εκτόπλασμα ενός ανθρώπου κάτω από ορισμένες συνθήκες μπορεί να γίνει ορατό σαν φάντασμα.

Ακόμα, όπως την υγρασία μπορούμε να την μετρήσουμε με ένα υγρόμετρο έτσι και τη βιοενέργεια ενός φαντάσματος ήδη από τον 17° αιώνα ορισμένοι αποκρυφιστές με επιτυχία και άλλοι χωρίς επιτυχία την εντόπισαν, τη μελέτησαν και για αυτά τα πειράματά τους πολλοί μεταφυσικοί όπως προαναφέραμε, έχουν γράψει εκατοντάδες βιβλία. Τα βιβλία και οι μελέτες έγιναν αιτία που στην Αμερική υπάρχουν εδώ και δεκαετίες πανεπιστημιακές σχολές που μελετάνε με επιστημονικούς τρόπους αυτά τα μεταφυσικά φαινόμενα. Η αύρα του ανθρώπινου σώματος, η βιοενέργεια, οι πράνες των βοτάνων και πολλά άλλα υπήρξαν αντικείμενα μελέτης από τη σύγχρονη επιστήμη, όπως και διάφορα ανεξήγητα φαινόμενα όπως η τηλεκίνηση, ο μεσμερισμός κλπ.

Επειδή το εκτόπλασμα, όπως προαναφέρθηκε, αποτελείται 1) από την ψυχή, 2) το Αστρικό σώμα, 3) από υλικά στοιχεία σε μικρή πυκνότητα (το αιθερικό σώμα) και 4) από ίχνη του Υλικού νου, μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις η ***ύλη μιας εκτοπλασματικής οντότητας να δονήσει μόρια φυσικής ύλης και να δημιουργήσει κρότους, θορύβους και λάμψεις που να γίνονται αντιληπτοί από τους ζώντες ανθρώπους.*** Δεν μπορεί όμως ποτέ να βλάψει έναν άνθρωπο.

Δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι όλα τα Επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας είναι διαφορετικές συχνότητες “πνεύματος και ύλης” που όλα βρίσκονται εδώ που βρισκόμαστε εμείς τώρα, όπως εδώ βρίσκονται και όλα τα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά κύματα. Όλα τα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας είναι εδώ αλλά απλά, δονούνται σε διαφορετικές συχνότητες, τις συχνότητες που δημιουργεί το δοξάρι του Θεού και είναι ο Θείος Ήχος ή Μουσική των Σφαιρών. Όπως λέει ο λαός «Εδώ είναι η κόλαση εδώ και ο παράδεισος». Και αυτό είναι αλήθεια. Μόνο το υλικό μας σώμα περιορίζεται από το χώρο και το χρόνο. Για την ψυχή δεν υπάρχουν τέτοιοι περιορισμοί.

Τα φαντάσματα, οι ψυχές, οι άγγελοι και οι αρχάγγελοι είναι δίπλα μας, μας ακουμπάνε. Απλώς δονούνται σε κάποια διαφορετική συχνότητα στην οποία δεν είναι ευαίσθητα το δέρμα, τα μάτια και τα αυτιά μας. Μία από αυτές τις συχνότητες είναι και ο Αιθερικός κόσμος που αν και αόρατος, επειδή ακουμπάει τον Υλικό κόσμο, ορισμένα ευαίσθητα άτομα μπορεί να έχουν κάποια αμυδρή εμπειρία από αυτόν. Τέτοια ευαίσθητα άτομα είναι και αυτοί που μπορούν να δουν ένα φάντασμα. Δεν βλέπουν όλοι φαντάσματα.

Στον οποιονδήποτε χώρο βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή, υπάρχουν εκατοντάδες ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά κύματα από ανάλογο αριθμό ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών. Εμείς δεν βλέπουμε και δεν ακούμε τίποτα εκτός και αν συντονιστούμε με ένα από αυτούς. Μπορεί ένας σταθμός να είναι στην Αμερική αλλά συγχρόνως είναι και δίπλα μας, ακόμα και μέσα μας μπορούμε να πούμε. Εδώ είναι τα Τάρταρα, εδώ τα Ηλύσια Πεδία, εδώ είναι όλο το σύμπαν, εδώ είναι και ο Θεός. Δίπλα μας, μέσα μας. Η ψυχή μας είναι μια Πνοή του Θεού *(Παλ. Διαθήκη)*. Μια σταγόνα από τον Ωκεανό της Θεότητας *(Ανατολική παραδοχή)*. Είμαστε ένα μέρος του Θεού και σύμφωνα με μια έκφραση που εξοργίζει τους παπάδες «Είμαστε μικροθεοί» !!

Τώρα η προσοχή μας είναι συντονισμένη με το Υλικό Επίπεδο και επικοινωνούμε με τον Υλικό μας νου και με τα Υλικά μας αισθητήρια όργανα *(μάτια-αυτιά -μύτη-στόμα-δέρμα)*. Στον Αιθερικό κόσμο χρησιμοποιούμε πράνες *(Αιθερικά στοιχεία)* από τον Υλικό μας νου και τα υλικά αισθητήρια μας όργανα και γι'αυτό διατηρούμε και μια κάποια νωχελική και θαμπή "Υλική συνειδητότητα", όπως αυτή που έχουμε αμέσως μετά που θα ξυπνήσουμε από πολύωρο βαθύ ύπνο και που στην αρχή δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι ώρα είναι και πού βρισκόμαστε. Μέσα από μια τέτοια θαμπή συνειδητότητα, το εκτόπλασμα διατηρεί μια κάποια ασθενική επαφή με τον Υλικό κόσμο.

Όταν η ψυχή απορρίψει το Αιθερικό της στοιχείο και αυτό θα συμβεί όταν πάψει ο νους του εκτοπλάσματος να έλκεται από τις επιθυμίες και τις προσκολλήσεις του στο Υλικό επίπεδο αρχίζει και αραιώνει τις επισκέψεις του σε τόπους και πρόσωπα με τα οποία είχε προσκόλληση ο άνθρωπος ενόσω ζούσε. Τότε, <u>ψυχή</u>, <u>νους</u> και <u>Αστρικό σώμα</u> θα αφήσουν πίσω τους τα Αιθερικά υπολείμματα, που θα πέσουν σαν τα μαραμένα φύλα το φθινόπωρο και θα εισέλθουν στη συχνότητα του Αστρικού κόσμου. Τότε θα αρχίσει να λειτουργεί ο Αστρικός νους και η ψυχή θα αρχίσει για πρώτη φορά να αντιλαμβάνεται και να βιώνει τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου.

Στα όρια του Αιθερικού με τον Αστρικό κόσμο[2]* η ψυχή θα συναντήσει τους προστάτες και τους οδηγούς της, "το φύλακα άγγελο" που λένε και αυτοί θα την οδηγήσουν στην παραπέρα καθορισμένη από το Θείο Σχέδιο πορεία της.

---

[2] * *"Κυρίως Αστρικό κόσμο" λέμε σε αντιδιαστολή με τον "Αιθερικό κόσμο" που πολλοί τον περιγράφουν σαν ένα κατώτερο μέρος του Αστρικού κόσμου.*

Το Αστρικό και το Αιτιατό σώμα δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να το δούμε με τα υλικά μας μάτια, γιατί τα μάτια είναι όργανα φτιαγμένα από αδρή ύλη ενώ το Αστρικό και αντίστοιχα το Αιτιατό σώμα δεν είναι φτιαγμένα από αδρή ύλη, μάγια *(maya)*. Είναι αντίστοιχα φτιαγμένα από μια αρχέγονη λεπτή ύλη, την Αστρική ύλη ή πρακρίτι *(prakriti)* και την Αιτιατή ύλη ή πραντάν *(pradan).*

Θα πρέπει εδώ να αναφέρουμε ότι μία ανώτερη αλλά και μια κατώτερη οντότητα μπορεί να εμφανιστεί στους ανθρώπους με ένα υλικό σώμα αν η οντότητα αυτή έχει την ικανότητα να το δημιουργήσει. Αυτό δεν είναι κάτι που συμβαίνει συχνά αλλά οπωσδήποτε μπορεί να συμβεί όταν υπάρξει κάποιος άγνωστος για εμάς τους ανθρώπους λόγος. Προϋπόθεση όμως αυτής της παρουσίας είναι να το επιτρέψουν οι οδηγοί και οι προστάτες του ατόμου, αυτούς που μονολεκτικά ονομάζουμε όπως προαναφέρθηκε "Φύλακα Άγγελο". Είναι γνωστό και αναφέρεται στις Γραφές ότι ο Ιησούς παρουσιάστηκε μετά τη σταύρωσή του σε ορισμένους μαθητές του, με υλικό σώμα. Περπάτησε μαζί τους και σε άλλη περίπτωση έφαγε μαζί τους.

Ακόμα υπάρχουν πολλά παραδείγματα δασκάλων που έπαιρναν υλικό σώμα και παρουσιάζοταν στους μαθητές τους, όπως ο δάσκαλος του Γιογκανάντα Βαβαζί, το αβατάρ Μετρέγια και πολλοί - πολλοί άλλοι.

Μετά τον φυσικό θάνατό μας θα ξανασυναντήσουμε αγαπημένα μας πρόσωπα που ήδη έχουν φύγει από τη ζωή πριν από εμάς;

Ναι, είναι δυνατό να τα ξανασυναντήσουμε εφόσον οι ψυχές **μας** και οι ψυχές **τους** βρίσκονται ακόμα στον Αιθερικό κόσμο και διατηρούν την εκτοπλασματική τους υπόσταση. Αυτή η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί με τα υπολειμματικά στοιχεία του Υλικού νου που έχουν παραμείνει στο εκτόπλασμα.

Όμως και στον κυρίως Αστρικό κόσμο μια τέτοια συνάντηση μπορεί να γίνει με προϋποθέσεις που δεν είναι γνωστές, γιατί είναι ασύλληπτες από την ανθρώπινη διάνοια. Το μόνο γνωστό είναι ότι οι μυημένοι από ένα Θεάνθρωπο[3] μαθητές, όταν βρεθούν στον κυρίως Αστρικό κόσμο και επιθυμούν να συναντήσουν συγγενικά τους πρόσωπα ή τον ιδρυτή της θρησκείας τους, ο Διδάσκαλός τους, φροντίζει και πραγματοποιεί αυτή τους την επιθυμία.

Αργότερα όταν αντιληφθεί ο Αστρικός νους τον απέραντο αριθμό των συγγενών που είχε η ψυχή που υπηρετεί, στις πολλές και διάφορες προηγούμενες ζωές, δεν διατηρεί το ίδιο έντονο ενδιαφέρον να συναντήσει αυτούς τους συγγενείς, φίλους ή εχθρούς που πρόσφατα εγκατέλειψε.

Αναζητητές που έχουν επιτύχει την επικοινωνία τους με τον Αστρικό κόσμο, άμεσα ή έμμεσα μπορούν να έχουν μια κάποια απάντηση σε αυτό τους το ερώτημα. *(σωστή ή τις περισσότερες φορές λανθασμένη).*

Στις διάφορες πνευματικές συνεδρίες που άτομα (mediums) έρχονται σε επαφή με πνεύματα, συνήθως επικοινωνούν με αιθερικές και όχι με καθαρά Αστρικές οντότητες.

Σχετικά με τις παραθανάτιες εμπειρίες.

Οι εμπειρίες αυτές όπως πρωτοπεριγράφηκαν από τον Dr. Moody πραγματοποιούνται στο Αιθερικό επίπεδο. Η ψυχή με τα εκτοπλασματικά της στοιχεία έχει στοιχειώδη ικανότητα επαφής με τον Υλικό κόσμο και με τα υπολειμματικά νοητικά στοιχεία του υλικού της νου, έχει εμπειρία του Αιθερικού φωτός και έχει αντίληψη του χώρου του χειρουργείου, των συγγενών που περιμένουν απ' έξω, καθώς και του περιβάλλοντος που ζούσε ο προσωρινά "αποθανών".

[1] *Θεάνθρωπος – Θεάνθρωποι όλων των εποχών. Βλέπε σχετικό φυλλάδιο*

Η παραμονή μας στον Αιθερικό κόσμο

Εδώ μπορούμε να αναφερθούμε και σε ένα άλλο θέμα: Το αν υπάρχουν παράγοντες που μπορεί να ελαττώσουν ή να αυξήσουν το χρόνο παραμονής μιας ψυχής στον Αιθερικό κόσμο.

Οι πληροφορίες που έχουμε από τους μεγάλους Διδασκάλους είναι λίγες. Όμως γνωρίζουμε πως υπάρχουν άτομα που το κάρμα τους, τούς επιτρέπει να έχουν μια μακρά υλική ζωή και να φθάνουν σε έσχατο γήρας. Σε αυτή την περίπτωση έχει παρατηρηθεί σε ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων ότι όσο περνάει ο καιρός, μέσα στο γήρας τους, να γίνονται πράοι, αγαθοί και να χάνουν το ενδιαφέρον τους για υλικές απολαύσεις, γλέντια, φαγητά, αισθησιασμό, επιθυμία προβολής κλπ. Περνούν αμέτρητες ώρες σιωπηλοί, σκεπτικοί και σε μια παθητική υποσυνείδητη ονειρική κατάσταση. Θέλουν να ησυχάζουν και δεν έχουν μεγάλη επιθυμία για φαγητό, ακόμα ούτε καν για νερό. Όταν μιλάς μαζί τους μπορεί να μη θυμούνται πρόσφατα γεγονότα αλλά αντίθετα αναφέρουν τέτοιες λεπτομέρειες από πολύ παλιές περιόδους της ζωής τους που μας προκαλούν κατάπληξη. Αυτή τους η ικανότητα να θυμούνται γεγονότα και να ξαναζούν αισθήματα και συναισθήματα που προκάλεσαν χαρά ή λύπη στους ίδιους ή σε άλλους, τους οδηγεί σε μια αναδρομή των γεγονότων της ζωής τους, από την πολύ μικρή τους ηλικία. Χαίρονται για τις χαρές που έδωσαν και λυπούνται για τις λύπες που προκάλεσαν. Ότι έζησαν μέχρι τώρα το βλέπουν με άλλο μάτι, με νηφαλιότητα, ανεκτικότητα, χωρίς θυμό και με μια διάθεση συγγνώμης για όσους τους προκάλεσαν πόνο ή θλίψη. Η κακία, η εκδίκηση, ο φθόνος και ο εγωισμός δίνουν τη θέση τους στην ευσπλαχνία, την αγαθότητα και την αγάπη που αρχίζουν τα άτομα αυτά να αναπτύσσουν όλο και περισσότερο. Συγχρόνως εάν ακούσουν για κάποιο φίλο ή και συγγενή τους ότι πέθανε δεν ταράζονται ιδιαίτερα. Εμείς δίνουμε μια άλλη ερμηνεία για αυτή την "ψυχρότητα των γερόντων", όπως την ονομάζουμε, αλλά η αλήθεια είναι ότι τα άτομα αυτά έχουν πάψει να φοβούνται σε μεγάλο βαθμό το θάνατο ακόμα και για τον ίδιο τους τον εαυτό.

Αυτή η μεταστροφή του χαρακτήρα τους και η μείωση της προσκόλλησής τους σε πρόσωπα και πράγματα τους οδηγεί στο να αρχίζουν να σκέπτονται όλο και περισσότερο το Θεό. Οι εκκλησίες είναι γεμάτες γέροντες! Έτσι μετά το θάνατό γηραιών ατόμων, ***οι παράγοντες που τους κρατούν σε προσκόλληση με το υλικό πεδίο είναι λιγότεροι με αποτέλεσμα ο χρόνος παραμονής τους στον Αιθερικό κόσμο να είναι μικρότερος.***

Όταν ο άνθρωπος φθάσει σε αυτή την ειρηνική κατάσταση, η ευχή του "πιάνει" όπως λέμε και ο λόγος του γίνεται βάλσαμο. Μπορεί να προλέγει και το πρόσωπό του αποκτά μία αγνότητα που προκαλεί σεβασμό. Τα άτομα αυτά στον Αιθερικό κόσμο δεν έχουν λόγο να παραμείνουν για μεγάλο διάστημα γιατί ήδη έχουν χάσει τις επιθυμίες και τις προσκολλήσεις σε άτομα και καταστάσεις του υλικού κόσμου.

Το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει με τους βίαιους θανάτους, οπότε οι άνθρωποι φεύγουν ενόσω η ζωή τους επηρεάζεται ακόμα έντονα από τις ροπές του νου τους. Αυτά τα άτομα "*δεν έχουν προφθάσει να πάρουν τα μαθήματά τους*" από αυτή τη ζωή και θα πρέπει να ξανάρθουν μετά από μακρά παραμονή τους στον Αστρικό κόσμο.

Ένας άλλος παράγων που επηρεάζει το χρόνο παραμονής μιας ψυχής στον Αιθερικό κόσμο είναι τα αισθήματα που έχει αφήσει ο άνθρωπος πίσω του στον Υλικό κόσμο ή "εντυπώσεις" χαραγμένες στο νου άλλων ψυχών στο Αιθερικό πεδίο. Μίση, πάθη, επιθυμίες εκδίκησης, βρισιές, κατάρες ιδίως των γονέων, μοιρολόγια, μαύρα ρούχα, κλάματα και τα συναφή εμποδίζουν την ανέλιξη μιας ψυχής, αν και αυτά τα αισθήματα ξεθωριάζουν με το χρόνο. Αντίθετα ευχές και προσευχές στον Κύριο για την ανέλιξη μιας ψυχής είναι παράγοντες που βοηθάνε. Μνημόσυνα, καντήλια, θυμιατά, κόλλυβα, μεγαλειώδεις τάφοι, μαυσωλεία, παπάδες και δεσποτάδες δεν βοηθούν και καμιά φορά φέρνουν και αντίθετο αποτέλεσμα στο να προχωρήσει η ψυχή στους ανώτερους κόσμους. Στην Ελληνική μυθολογία αναφέρεται ότι στον Άδη υπάρχει η λίμνη Λήθη και ότι η ψυχή πρέπει να περάσει μέσα από τη λήθη για να έχει λύτρωση.

Η <u>δύναμη της προσευχής</u> μας, αυτό το δώρο του Θεού στον άνθρωπο, είναι το μόνο που όταν βγαίνει από τα βάθη της καρδιάς μας μπορεί να βοηθήσει μια ψυχή συγγενούς ή φίλου να επιταχύνει την πορεία της προς τη Θέωση. Το Αστρικό σώμα του εκτοπλάσματος έλκεται και παραμένει στο Αιθερικό κόσμο για μεγαλύτερο ή μικρότερο χρονικό διάστημα που εξαρτάται από τους πιο πάνω θετικούς ή αρνητικούς παράγοντες και αποδεσμεύεται πιο γρήγορα από τη συγχώρεση που δίνουμε εμείς στους νεκρούς και από την προσευχή μας γι' αυτούς.

Κάθε ανθρώπινη γέννηση είναι και μια νέα χρυσή ευκαιρία για να προχωρήσει μια ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της στη Θεία ενδελέχεια. *(βλέπε σχετικά με το κάρμα).*

Καύση ή ενταφιασμός

Λέγεται ότι κατά τον ενταφιασμό ένα μέρος της αιθερικής ουσίας παραμένει για ένα διάστημα στο νεκρό Υλικό σώμα με αποτέλεσμα και αυτός ο παράγων κατά κάποιο

τρόπο να καθυστερεί την παραμονή της ψυχής στον Αιθερικό κόσμο και γι αυτό θεωρείται προτιμότερη η καύση του νεκρού ανθρώπινου σώματος από τον ενταφιασμό του.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, όταν η ψυχή απαλλαχθεί από το Αιθερικό της στοιχείο θα "ανέλθει" από τον Αιθερικό στον Αστρικό κόσμο όπως η φυσαλίδα του αέρα όταν απελευθερωθεί από το βυθό, αρχίζει και ανεβαίνει προς την επιφάνεια του νερού.

Παραμονή της ψυχής στον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο

Στον Αστρικό κόσμο η ψυχή θα παραμείνει σε ένα υποεπίπεδό του, ανάλογα με τα "βάρη" που έχει το Αστρικό σώμα που τη συνοδεύει. Άλλη ψυχή θα πάει πιο ψηλά και άλλη με περισσότερα "βάρη" πιο χαμηλά και θα ισορροπήσει σε κάποιο σημείο του Αστρικού κόσμου, όπως υλικά με διαφορετικό ειδικό βάρος παραμένουν μέσα στο νερό σε διαφορετικό βάθος. Άλλα βυθίζονται, άλλα επιπλέουν και άλλα παραμένουν μισοβυθισμένα σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βάθος. Έτσι και κάθε ψυχή παραμένει σε ένα υποπίπεδο του Αστρικού κόσμου για ένα διάστημα μαζί με άλλες ψυχές με ανάλογα "βάρη".

Λέγοντας "βάρη" εννοούμε α) τις καρμικές εντυπώσεις που περιέχει το Αιτιατό μέρος του νου όπου βρίσκεται η καρμική του αποθήκη (το κάρμα) όπως και β) οι επιθυμίες που διατηρεί μετά το φυσικό θάνατο το Αστρικό σώμα.

Μια ψυχή με "λίγα" καρμικά βάρη μετά την απελευθέρωσή της από το Υλικό σώμα και τη σύντομη παραμονή της στο Αιθερικό πεδίο, θα προχωρήσει στον Αστρικό και αργότερα στον Αιτιατό κόσμο όπου θα παραμείνει μέχρι τη νέα της ενσάρκωση σε ένα νέο ανθρώπινο σώμα.

Έτσι σε ορισμένα κατώτερα επίπεδα του Αστρικού κόσμου βρίσκονται ψυχές ανθρώπων που εγκλημάτησαν, που εκμεταλλεύτηκαν συνανθρώπους τους, που καταστρέψανε άλλα δημιουργήματα του Θεού, που στην επίγεια ζωή τους εκμεταλλεύτηκαν τον ιδρώτα των συνανθρώπων τους, που έχυσαν αίμα για να εκδικηθούν αυτούς που είχαν διαφορετικές απόψεις από αυτούς, που ήταν έρμαια κατωτέρων επιθυμιών, οινοπνεύματος και τοξικών ουσιών, που το Αστρικό τους σώμα έχει διατηρήσει επιθυμίες για πλούτη, δόξα, αισθησιασμό, προβολή και επιβεβαίωση.

Αντίθετα σε ανώτερα υποεπίπεδα του Αστρικού και στον Αιτιατό κόσμο, βρίσκονται ψυχές ανθρώπων που ήταν ευσεβείς, τίμιοι, ολιγαρκείς και τους διέκρινε η **(Α)**γάπη με άλφα κεφαλαίο που την χαρακτηρίζει η ευσπλαχνία, η ανιδιοτελής προσφορά και η θυσία για τον συνάνθρωπο, τα ζώα και όλη τη Θεϊκή Δημιουργία.

Ο χρόνος παραμονής μιας ψυχής στον Αστρικό και τον Αιτιατό κόσμο καθορίζεται με τρόπο ασύλληπτο από την ανθρώπινη διάνοια, δεδομένου μάλιστα ότι στις διαστάσεις αυτές δεν υπάρχει ο παράγων του τόπου και του χρόνου.

Γεγονός είναι ότι η ψυχή χρειάζεται να ενσαρκώνεται και να ξαναενσαρκώνεται όσο το Αστρικό της σώμα διατηρεί επιθυμίες με προσκόλληση στο Υλικό επίπεδο.

Όταν η ψυχή ενός ανθρώπου μετά το θάνατό του φύγει και το Αστρικό του σώμα δεν διατηρεί επιθυμίες, η ψυχή δεν ξαναενσαρκώνεται και παραμένει μόνιμα για ένα διάστημα στον Αστρικό κόσμο για να διευθετήσει και το Αστρικό της κάρμα* και στη συνέχεια "ανέλκεται" στον Αιτιατό κόσμο.

** Η φύση του Αστρικού κάρμα είναι ένα δύσκολο θέμα για συζήτηση που μόνο ένας υψηλού επιπέδου πνευματικός δάσκαλος μπορεί να εξηγήσει στο μαθητή του.*

Όταν ο άνθρωπος πάψει να έχει επιθυμίες με προσκόλληση, τότε αρχίζει να επιθυμεί το Θεό. Επιθυμεί να Τον γνωρίσει, να Τον λατρέψει και να Τον υπηρετήσει. **Τότε** και ο Θεός δίνει τη Χάρη Του και η ψυχή του ανθρώπου οδηγείται στο Πνευματικό Μονοπάτι που θα την οδηγήσει στο πεπρωμένο της, που είναι η επανένωσή της με τον Ουράνιο Πατέρα. Τότε παύει και ο λόγος η ψυχή να επανενσαρκώνεται σε ανθρώπινα σώματα.

Τα κατώτερα επίπεδα του Αστρικού κόσμου είναι οι κολάσεις και τα ανώτεροι οι παράδεισοι. Στους παραδείσους του Αστρικού χώρου επικρατεί το Θεϊκό Φως, η ειρήνη, η γαλήνη και γλυκιά Μουσική των Σφαιρών. Οι ψυχές βρίσκονται σε κατάσταση θείας έκστασης, πληρότητας και ευδαιμονίας *(samandi).* Αντίθετα στις κολάσεις δεν υπάρχει ευδαιμονία για τις ψυχές. Όμως τα περί βασάνων, κολαστηρίων, πόνων και ταλαιπωριών των ψυχών είναι εφευρέσεις ιερέων και θεολόγων και σε καμία περίπτωση δεν υπάρχουν, τουλάχιστον όπως αυτοί τα περιγράφουν και τα περιγράφουν σαν τιμωρίες του Θεού. Είναι δυνατόν ο Πανάγαθος Πατέρας να τιμωρεί και να εκδικείται τα παιδιά Του; Αυτά που λέγονται ότι περνάνε οι ψυχές στην κόλαση - το μαρτύριο της φωτιάς, της μεγάλης πείνας, της άσβεστης δίψας και πολλά άλλα, είναι παραβολικά για να δείξουν τη δυστυχία αλλά και τη μεγάλη διαφορά που αισθάνονται οι λυπημένες ψυχές στην κόλαση, σε σχέση με τις χαρές και την ευδαιμονία που απολαμβάνουν άλλες σε κάποιο παράδεισο.

Στις θρησκευτικές παραδόσεις των λαών, μεταφορικά πάντα, αναφέρεται ότι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, ή Άγγελος του Θανάτου όπως ονομάζεται σε άλλα θρησκεύματα, επιλαμβάνεται των λογαριασμών που έχει κάθε άνθρωπος και κρίνει αν οι καλές πράξεις κατά τη διάρκεια της ανθρώπινής τους ζωής υπερέχουν των κακών. Στη συνέχεια δίνει την εντολή ώστε η ψυχή να ανέβει σε κάποιο παράδεισο, που είναι τόπος προσωρινής μακαριότητας ή να κατέβει σε κάποια κόλαση όπου θα υποστεί ορισμένα μαρτύρια.

Η ψυχή θα παραμείνει στον παράδεισο για ένα προκαθορισμένο διάστημα που καθορίζεται από την υπεροχή των καλών πράξεων έναντι των κακών ενός ανθρώπου και αντίθετα. Αν σε κάποια περίπτωση η υπεροχή των κακών έναντι των καλών πράξεων είναι μεγάλη, η παραμονή του στην κόλαση θα είναι για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Επίσης αν τα καλά εξισορροπούν τα κακά έργα τότε η ψυχή θα οδηγηθεί σε ένα μέρος που οι Σούφι ονομάζουν ahrat και είναι μια περιοχή που βρίσκεται μεταξύ ουρανού, παράδεισου δηλαδή, και κόλασης. Όταν η περίοδος παραμονής στον ουρανό, την κόλαση ή το ahrat ολοκληρωθεί, τότε η ψυχή θα

επιστρέψει για μια καινούργια γέννηση σε ένα από τα 8,4 εκατομμύρια είδη γήινης ζωής που υπάρχουν.

Σε μία ερώτηση αν οι ψυχές στην κόλαση γνωρίζουν το λόγο παραμονής τους σε αυτές τις διαστάσεις της Θεϊκής Δημιουργίας, οι πνευματικοί Διδάσκαλοι απαντούν ότι το γνωρίζουν. Αλλά η αυταπάτη του Υλικού πεδίου είναι τόσο μεγάλη ώστε μόλις η περίοδος του “μαρτυρίου” τελειώσει και η ψυχή επανέλθει σε μια γήινη ενσάρκωση, ξεχνάει την εμπειρία που είχε στην κόλαση.

Λέγεται ακόμα ότι ο σκοπός της Αρνητικής δύναμης που εξουσιάζει τους τρεις κατώτερους κόσμους είναι να υπάρχει τέτοιος λαβύρινθος ώστε οι ψυχές όταν βγαίνουν από τον ένα λαβύρινθο να πέφτουν στον άλλο. Δεν θέλει να χάσει ούτε μια ψυχή από την επικυριαρχία του στους τρεις κόσμους τους οποίους ο Πατέρας του έχει καθορίσει να εποπτεύει.

Επανερχόμενοι στα προηγούμενα, όταν ο άνθρωπος πάψει να έχει επιθυμίες με προσκόλληση σε υλικά ενδιαφέροντα, η ψυχή του παύει να επανενσαρκώνεται στη γη και επειδή μπορεί να έχει ακόμα καρμικές υποχρεώσεις, αυτές σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο τις εξαντλεί παραμένοντας σε διαλογισμό σε ένα υποεπίπεδο του Αστρικού Επίπεδου, μέχρι η ψυχή να οδηγηθεί πιο πάνω στον Αιτιατό κόσμο.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Αστρικός κόσμος είναι πολύ θελκτικός και ότι η ζωή σε αυτή τη διάσταση έχει πολλές ομοιότητες με τη ζωή πάνω στη γη. Υπάρχουν ψυχές που δεν θέλουν να φύγουν από αυτή τη διάσταση της Θεϊκής Δημιουργίας και πολύ περισσότερο δε θέλουν να επανενσαρκωθούν. Η άποψη που έχουν πολλοί Δυτικοί μελετητές ότι η ψυχή από μόνη της επιλέγει πότε και κάτω από ποιες γήινες συνθήκες θα επανενσαρκωθεί είναι πέρα για πέρα λανθασμένη. Για το κάθε τι υπάρχει ένα θείο πρόγραμμα που ακολουθείται με πολλή ακρίβεια.

Η ψυχή στον Αστρικό και Αιτιατό κόσμο χρησιμοποιεί αντίστοιχα τον Αστρικό και Αιτιατό της νου* και επικοινωνεί με αυτές τις συνιστώσες του νου της με τον με τους αντίστοιχους κόσμους.

Όταν με την εξέλιξή της *(στην πραγματικότητα με την εξέλιξη του νου της)* η ψυχή υπερβεί τον Αιτιατό κόσμο, τότε θα αποτινάξει το νου με τον οποίο μέχρι προ ολίγου ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη, δηλαδή για όσο χρόνο βρισκόταν στους τρεις κατώτερους κόσμους, και θα προχωρήσει προς τα άνω στο πεπρωμένο της, που είναι η Σωτηρία, η Αυτογνωσία και τελικά η Θέωσή της.

Σωτηρία αποκτάει η ψυχή όταν παύει να επανενσαρκώνεται και “ανέλθει” πάνω από τους τρεις κατώτερους κόσμους, το Brahman όπως ονομάζονται αυτοί οι κόσμοι από τους Ανατολικούς πνευματικούς δασκάλους.

Η πορεία και οι εμπειρίες που αποκτάει η ψυχή στον Αστρικό και κυρίως στους πάνω από αυτόν Εσωτερικούς κόσμους δεν μπορούν να περιγραφούνε διότι υπάγονται σε άλλες πραγματικότητες και σε “Αντίληψη” και “Γνώση” άλλων διαστάσεων.

Υπάρχει όμως δυνατότητα καθένας από εμάς σε αυτή του τη ζωή να γνωρίσει τους κόσμους αυτούς όχι ακούγοντας ιστορίες και εμπειρίες από άλλους αλλά έχοντας ο ίδιος προσωπική εμπειρία μέσα από διαλογισμό. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας λένε ότι αν έχουμε μια άκρατη επιθυμία να γνωρίσουμε τους κόσμους του υπερπέραν αλλά ακόμα και τις εκφράσεις του Ίδιου του Θεού Πατέρα σε αυτούς, θα πρέπει αυτό το στόχο να τον βάλουμε σε πρώτη προτεραιότητα και να κάνουμε δύο πράγματα. Πρώτον να προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε τις θείες αρετές, δηλαδή αγνότητα. ταπεινότητα, μη βιαιότητα, ειλικρίνεια κλπ. και δεύτερον να ζητήσουμε από το Θεό με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό να μας δώσει τη Χάρη Του και να μας οδηγήσει στο Δρόμο που οδηγεί σ' Αυτόν. Λέγεται ότι ο Θεός είναι πολύ ευήκοος σε αυτή την προσευχή και εκπληρώνει πάντα αυτή μας την επιθυμία.

Θα πρέπει ιδιαίτερα να τονιστεί ότι αυτό που ονομάζουμε Θεό, δεν είναι ένας γέρων με μακριά γενειάδα που κάνει καλό στους καλούς και κακό στους κακούς. Κάποτε ένας πνευματικός δάσκαλος και λόγιος, ο Όσσο είπε στους μαθητές του: «Δεν υπάρχει Θεός». Οι μαθητές απόρησαν και ταράχτηκαν και τότε τους είπε: «Παιδιά μου, όταν λέμε ότι κάτι **υπάρχει**, το περιορίζουμε, ενώ αυτό που ονομάζουμε Θεό, είναι απεριόριστο».

Όπως στο υλικό επίπεδο υπάρχουν οι νόμοι της βαρύτητας, της παγκοσμίου έλξης, των υγρών, των αερίων κλπ, έτσι και στους ανώτερους πνευματικούς κόσμους υπάρχει ο Νόμος του Κάρμα ή της Δράσης και Αντίδρασης ή νόμος της Δίκαιης Ανταπόδοσης και στους ανώτατους κόσμους κυριαρχεί ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης. Επειδή «Εν τω παν» όπως έλεγαν οι Αρχαιοέλληνες, αυτοί οι νόμοι είναι εκφράσεις αυτού του Ίδιου του Πανάγαθου Πατέρα. Οι νόμοι είναι ο Ίδιος ο Πατέρας που λειτουργεί με τρόπους πάνω από κάθε νόηση και αντίληψη. Όταν πλησιάσουμε τη σόμπα θα ζεσταθούμε, αν την ακουμπήσουμε θα καούμε. Αυτό υπαγορεύουν οι φυσικοί νόμοι. Δεν είναι ότι ο Θεός μας ζεσταίνει ή μας τιμωρεί και μας καίει. Όταν η φυσαλίδα ανεβαίνει από το βυθό στην επιφάνεια του νερού αυτό γίνεται γιατί έτσι είναι οι φυσικοί νόμοι. Δεν είναι ότι ο Θεός την τραβάει προς τα πάνω.

Το ίδιο συμβαίνει και στις άλλες διαστάσεις της Θεϊκής Δημιουργίας, Υπάρχουν νόμοι σε ισχύ σε όλα τα πνευματικά επίπεδα. Νόμοι που δεν αλλάζουν μέσα στα εκατομμύρια χρόνια της Θεϊκής Δημιουργίας. Οι ψυχές στον Αιθερικό, τον Αστρικό, και τον Αιτιατό κόσμο. θα παραμείνουν όσο χρόνο καθορίζουν οι Νόμοι του Πατέρα. Το ότι κάποιος δικάζει και τοποθετεί τις ψυχές στη κόλαση, τον παράδεισο ή αλλού, είναι σχήματα και μεταφορικές και αλληγορικές περιγραφές, για να μπορούν οι άνθρωποι κάθε εποχής, κάθε κουλτούρας και κάθε νοημοσύνης κάπως να αντιληφθούν το Θείο Σχέδιο. Τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται και όπως ακούγεται. Όταν ο άνθρωπος προχωρήσει πνευματικά και βιώσει τις πραγματικότητας του Αιτιατού πεδίου τότε καταλαβαίνει την πραγματική σημασία των φράσεων «Μέγας είσαι, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα σου» και «Τα πάντα εν σοφία εποίησας». Δεν υπάρχει κάποιος άγγελος με ζυγαριά που να ζυγίζει τις καλές και τις κακές πράξεις όταν πεθάνει ο άνθρωπος. Είναι ο Θεϊκός νόμος που καθορίζει στο Υλικό επίπεδο το λάδι να επιπλέει του νερού και στον Αστρικό και Αιτιατό κόσμο ψυχές με πολλά καρμικά βάρη να βρίσκονται πιο μακριά από τον τελικό σκοπό – τη Θέωση. Πολλές έννοιες

για να γίνονται αντιληπτές από τους ανθρώπους όλων των εποχών και όλων των δοξασιών, δίνονται με τρόπο παραβολικό. Τα πάντα είναι προκαθορισμένα και οργανωμένα σύμφωνα με το Θείο Σχέδιο. Τίποτα δεν λειτουργεί στην τύχη. Η Χάρη του Θεού, με άλλα λόγια το Θείο Σχέδιο, προβλέπει τα πάντα. Τα πάντα είναι ο Θεός. «Εν το παν».

Με τις πέντε μας αισθήσεις αντιλαμβανόμαστε μόνο αντανακλάσεις των αντανακλάσεων μιας κάποιας πραγματικότητας. Μόνο μέσα από το διαλογισμό ο Θεός Πατέρας, μας αποκαλύπτει σταδιακά τα μυστικά της Δημιουργίας Του και με τη Χάρη Του μας οδηγεί στη Θεία Αγκαλιά Του.

***Σημείωση*: Για να γίνει πλήρως κατανοητό το πιο πάνω κείμενο θα πρέπει να έχει κανείς ορισμένες ειδικές γνώσεις. Σε αντίθετη περίπτωση μπορεί να πάρει ορισμένες στοιχειώδεις γνώσεις που αν θέλει να τις επεκτείνει ή να τις επιβεβαιώσει, δεν έχει παρά με την προσευχή του να το ζητήσει από το Θείο Πατέρα.**